

Nr 127.

Av herr **Nordenson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag med särskilda bestämmelser om begränsning av vinstutdelning från aktiebolag.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 6 med förslag till lag med särskilda bestämmelser om begränsning av vinstutdelning från aktiebolag föreslås dylik utdelningsbegränsning för de räkenskapsår, som utgått den 31 december 1942 eller senare, dock före den 31 december 1944. Detta innebär, såsom i propositionen anmärkes, att lagen fränsett vissa undantagsfall skulle för samtliga bolag komma att gälla utdelningarna för två räkenskapsår, i regel kalenderåren 1942 och 1943.

Av den motivering, som föredragande departementschefen anfört i ärendet, framgår att föreliggande lagstiftningsfråga nu aktualiserats genom den skärpning av den ekonomiska politiken, som genomförts i syfte att genom ett inkomststopp minska riskerna för en inflation. En utdelningsbegränsning har — framhålles i propositionen — i de under hösten utarbetade riktlinjerna för den ekonomiska politiken infogats som en integrerande del i det allmänna inkomststoppet. Då nu arbetslöner och jordbrukspriser reglerats, bör därför, heter det vidare, förslaget om utdelningsbegränsning föreläggas riksdagen och lagen i ämnet utan dröjsmål träda i kraft. Härefter anför departementschefen följande (prop. sid. 30): »Den förskjutning av motiven för ifrågavarande lagstiftning, som inträtt, medför att denna bör för sitt framtida fortbestånd anses knuten till att den skärpta inkomstpolitiken även i övrigt anses böra fullföljas.»

Utdelningsbegränsning bör alltså enligt den här deklarerade och enligt min mening fullt riktiga uppfattningen icke gälla under längre tid än den skärpta inkomstpolitiken upprätthålles i fråga om arbetslöner och jordbrukspriser. Båda dessa slag av inkomster äro emellertid för närvarande reglerade endast för en begränsad tid framåt: arbetslönerna för innevarande avtalsperiod och jordbrukspriserna för löpande konsumtionsår. Huruvida en motsvarande reglering i fråga om dessa inkomstslag kommer att vidtagas även för tiden efter det nuvarande reglering upphört att gälla och vilken utformning den i så fall kommer att erhålla, därom kan uppenbarligen icke i nuvarande läge något bestämt utsägas. Den fortsatta utvecklingen kan bli sådan, att den nu inledda skärpta inkomstpolitiken, oberoende av statsmakternas ansträngningar att upprätthålla densamma, icke kan fullföljas eller anses icke böra fullföljas.

Med hänsyn härtill och till nyss anförda motivering för en utdelningsbegränsning synes det icke riktigt att nu fastslå en dylik begränsning för såväl

1942 som 1943. Frågan huruvida en utdelningsbegränsning bör avse jämväl 1943 bör med andra ord icke avgöras, förrän det är klart, huruvida och på vad sätt arbetslöner och jordbrukspriser för nästa avtalsperiod respektive konsumtionsår reglerats. Då sistnämnda frågor kunna väntas bliva aktuella redan under senare delen av innevarande år, kan frågan om utdelningsbegränsning för 1943 utan olägenhet uppskjutas till början av nästa år.

Under återopande av det nu anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts föreliggande förslag, att utdelningsbegränsning stadgas för räkenskapsår, som utgått den 31 december 1942 eller senare, dock före den 31 december 1943.

Stockholm den 22 januari 1943.

Harald Nordenson.
